TKP'nin SESİ RADYOSU

Yayınlardan Derlemeler

1982

9

TKP'nin
SESİ RADYOSU

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ'NİN SESİ
RADYOSU
YAYINLARINDAN DERLEMELER

Yıl : 1982
Sayı : 9

TKP DAVALARI

Değerli dinleyiciler:

Ülkemizin üstüne bir karabasan gibi çöken gerici askersel Cunta, baskı ve terörünü günden güne artırıyor. Çıkmazlara girdikçe, yurtta ve dünyada yalnızlaştıkça çareyi baskıyı artırmakta buluyor. Daha da batağa saplanıyor. Bir yandan ilerici aydınları, milyonlarca kişinin üye olduğu demokratik meslek ve kitle örgütlerinin yöneticilerini, tanınmış hukuçuları, yazarları, gazetecileri tutuklarken diğer yandan da Türkiye Komünist Partisi'ne karşı açtığı düzmece davaları yürütmeye çalışıyor.

Ankara'da açılan TKP davasında savcı, kanıtsız, daha baştan çürük iddianamesini okudu. Yargılanan ilericiler işkenceyle alınmış kimi ifadelerden başka kanıtı olmayan bu düzmece iddianameyi kısa sürede bir paçavraya çevireceklerdir. Daha ilk duruşmada ilerici demokratlar, kadın tutuklular işkencecilerin suratına zorla alınmış kimi ifadeleri fırlatıp attılar. Kendilerine işkence yapıldığı-

nı halkımıza, tüm dünyaya duyurdular.

Değerli dinleyiciler;

Türk Ceza Yasası'ndaki faşist 141 ve 142. maddelere göre yargılanmak istenenler, işçi sınıfının örgütlenme hakkını yok etmeyi amaçlayan bu maddelere ve bu maddelerin gerisindeki örümcek kafalara karşı savaşımı, tutukevlerinde, mahkeme kürsülerinde sürdürüyorlar. Komünistler, ilericiler, demokratlar açılan TKP davalarında, yalnız kendilerini değil, işçi sınıfının örgütlenme hakkını, özgürlüğünü savunuyorlar. Komünistler, ilericiler, demokratlar açılan TKP davalarında gerici askersel Cunta'nın artan baskı ve terörüne karşı barışı, demokrasiyi, özgürlüğü savunuyorlar.

1 Mart 1982 Pazartesi

ORHAN APAYDIN'IN TUTUKLANMADAN ÖNCE YAPTIĞI AÇIKLAMA

İstanbul Barosu Başkanı ve Türkiye Barış Komitesi yöneticilerinden Orhan Apaydın, tutuklanmadan önce bir açıklama yaptı. Bu açıklamanın tam metni şöyle :

" Bugün Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu' nun (DİSK) iddianamesinin okunması bitiyor. DİSK Genel Başkanı Abdullah Baştürk'ün avukatı olarak çıkıp bu gayri ciddi ve hukuk dışı iddianameyle davanın görülemeyeceğini, davanın reddi gerektiğini, sanıkların tahliye edilmeleri gerektiğini talep edecektim. Bunu sıkıyönetim Başsavcısı Süleyman Takkeci de biliyordu.

Geçen yıl DİSK davasını üstlenmemem için çeşitli yollardan baskı yapıldı. Bu baskılar gözaltına alma ve tutuklama tehdidine dönüştü. Hiç bir neden bulamayınca Barış Derneği kuruculuğunu ve bu derneğin Yönetim Kuruluna seçilmemi de ele aldılar. İki defa bu nedenle tutuklanmam istendi. Hakimler iddianın ciddiyetsizliği karşısında bu talebi reddettiler. Bugün DİSK iddianamesinin biteceği güne yakın Süleyman Takkeci düzmece bir

soruşturmaya dayanarak hakkımda tutuklama kararı çıkarmayı başarmış oldu.

Hareket, benim savunma mesleğimi siyasal davalarda işletmeme yöneliktir. Ancak yanıldıkları bir nokta var. İstanbul Barosu 104 yıldır savunma görevi yapıyor. İstanbul Barosu, Abdülhamit despotluğunda dahi ayakta kalmıştır. 7 bin üyesi ile bu baroyu yıkmayı başaramayacaklardır. Baromuz, 12 Eylül öncesinde de hukukun üstünlüğünü, insan haklarının savunulması görevini yapmış, faşizme karşı üzerine düşen uyarı görevini terör tehditlerine göğüs gererek yerine getirmiştir. Terörle devlet yönetiminin çağdaş demokratik hukukta çözüm olarak kabulü mümkün değildir. Hukukçular olarak kişilerden, gruplardan yada devletten gelen her türlü terörün karşısındayız. İnsan haklarını koruma görevimizi yerine getirmekten vaz geçmeyeceğiz.

Şimdi ben bundan alıkonulmuş bulunmaktayım. Fakat meslektaşlarım benden daha azimli olarak üstlerine düşen görevi sürdüreceklerdir. İstanbul Barosu'nu baş eğdirmeye kimse muvaffak olamayacaktır. İstanbul Barosu tarihinde, her türlü baskıya rağmen, mesleğimize girerken içtiğimiz anda ihanet ettiğimiz görülmemiştir.

Savunma makamında görevimizi yapmamızı engellemek istediler. Fakat biz görevimizi sanık sandalyesinde de yapmasını biliriz.

Şimdi beni, barışı savunduğum gerekçesiyle tutukluyorlar. Barışı savunmak suçsa, bunun hesabını onur duyarak vereceğim. Barışı, demokrasiyi ve insan haklarını savunmak, dünyanın her yanında namuslu hukukçuların yaptıkları bir mücadeledir. İstanbul Barosu bu mücadeleye katkıda bulunmuşsa bu bana ancak onur verir.

Barış Derneği üyeliğinden dolayı tutuklanmak beni üzmüştür. Ama ergeç hakikat ortaya çıkacak ve benim yüzümden özgürlüklerini kaybetmiş olan namuslu, aydın arkadaşlarım özgürlüklerine kavuşacaklardır."

1 Mart 1982 Pazartesi

BARIŞSEVERLER ZİNDANLARDAYKEN...

İkili kölelik anlaşmalarına karşı çıkanlar, ulusal çıkarları savunanlar zindana atılıyor değerli dinleyiciler. Radyomuz daha önceki yayınlarında Cunta'nın saldırısının giderek genişleyeceğini duyurmuş, ilerici demokratik güçleri uyarmıştı.

Barış Komitesi'nin üye ve yöneticilerini hedef alan akıl almaz saldırı bizi doğruluyor. Saldırı komünistlerden, sosyalistlerden Kürt demokratlarına, CHP'li saylavlara kadar uzanıyor. Bu CHP'li saylavlar da işçi yöneticileri, diğer ilerici demokrat güçler gibi, gericiliğin köhnemiş antikomünizm silahıyla yargılanmak isteniyor. Gerici basın, özellikle de Tercüman gazetesi, CHP'li saylavları halkın gözünde küçük düşürmek için hiç bir kanıta dayanmayan uydurma haberler yayıyorlar. Cunta'nın faşist kafalı savcısı Takkeci'ye bunların üzerine daha da hışımla gitmesi için ortam hazırlıyorlar.

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi'nin 27 Şu-

bat günlü bildirisinde belirtildiği gibi, bu saldırıyla en gerici, en işbirlikçi güçler, önlerindeki her türlü engeli kaldırmak istiyorlar. ABD'nin Çevik Kuvvetler'ine Türkiye kapılarını daha da açmaya yelteniyorlar. Örneğin tutuklanan CHP'li saylavlar, ABD'nin kışkırttığı savaş tehlikesine, nükleer çılgınlığa karşı tutarlı bir eylem yürütmüş yurtseverlerdir. Bunlar ABD'nin dayatmalarına, topraklarımızdaki saldırı üslerine, ikili anlaşmalara karşı kesin tutum alan, ulusal bağımsızlığı savunan kişilerdir.

Bugün Barış Komitesi yöneticisi olarak zindana atılan Kemal Anadol, İsmail Hakkı Öztorun, Nedim Tarhan, Mustafa Gazalcı gibi ilericilerin de içinde bulunduğu 51 CHP milletvekili, ABD ile yeni bir ikili kölelik anlaşması imzalayan Demirel Hükümeti hakkında "Meclis soruşturması" istemişlerdi. Büyük bir sorumlulukla hareket eden bu saylavlar, yeni anlaşmanın ülkemizdeki ABD üs ve casusluk merkezlerini, ulusal çıkarlar dışından kullanılmasına izin verdiğini belirtiyorlardı. Bu tutumun Anayasa'ya, Türk Ceza Yasası'nın 125. maddesine aykırı olduğunu vurguluyorlardı. CHP'li 51 saylav Meclis'e sundukları gerekçede, yeni Türk - Amerikan Anlaşması'nın başta komşuları olmak üzere Orta Doğu ülkelerine yönelik olduğunu, bunun da Türkiye'yi, ulusal çıkarlarımıza ters bir politikanın içine sürükleyeceğini halkımıza duyuruyorlardı.

"Okyanus ötesindekilerin çıkarlarını korumak için Orta Doğu'da çıkacak bir nükleer savaşta ülkemizdeki yangından Amerikan emperyalizme ısınma olanağı verilmemelidir" diyen CHP'li saylavlar, şimdi zindana atılıyor; rejimi yıkmakla suçlanıyorlar.

Bu suçlamalara aklı başında hiç kimse inanmaz. Nasıl inanır ? Bakın İsmail Hakkı Öztorun, 9 Ocak 1980'de Meclis'te yaptığı gündem dışı bir konuşmada ne diyordu:

"... Yıllar yılı milliyetçilik naraları atarak Pentagon reçetelerini halkımıza yedirenler, Amerikan askeri müdaha-

lelerine alkış tutanlar, olsa olsa ancak sahte milliyetçiler olabilirler. Halkımızın istekleri ve özlemleri doğrultusunda oluşturulmayan bir dış politikayı, verilecek her ödünü bu Meclis teslimiyetçilere iade etmelidir..."

İşte değerli dinleyiciler, gericilik ulusal çıkarları böylesine tutarlı savunan bu güçlerden şimdi öç almak istiyor. Barış güçlerini susturmak, ABD emperyalizminin hız verdiği barışı kundaklama girişimlerine Türkiye'yi araç etmek istiyor. Barış Komitesi yöneticilerine yönelik bu küstahça saldırının Türk - Amerikan Ortak Savunma Grubu Başkanı John Tover'in Ankara gezisinin hemen ardından başlatılması, gericiliğin bu amaçlarını açıkça sergiliyor.

Amerikan emperyalizminin Türkiye politikasının başında ise Çevik Kuvvetler, bölgede ABD askersel gücünü artırma, Ortak Savunma Grubu Anlaşması, Orta Doğu'da oluşturulacak yeni saldırı bloklarına Türkiye'yi çekme gibi ulusal çıkarlarımıza, güvenliğimize taban tabana zıt hedefler yer alıyor. Tüm bu hedefler ise barış için savaşımın yasallığını, bunun demokrasi savaşımından ayrılmazlığını kanıtlıyor. Ulusal çıkarlarımız bunu gerektiriyor.

Cunta, barışseverleri tutukluyor, zindana atıyor. Oysa Evren, Bulgaristan'da "komşu Bulgaristan halkı beni 'barış, barış' diye karşıladı ve dostluk elini uzattı" anlamına gelen demeçler verdi. Cunta, barış güçlerini tutuklamakla halkımızın da kendisine uzanan bu barış ve dostluk eline, elini uzatmasını engellemiş olmuyor mu ? Barışseverler zindandayken komşularımızla barış ve dostluğu kim savunacak ? Ülkemizin, ABD emperyalizminin serüvenlerine sürüklenmesini kim engelleyecek ?

3 Mart 1982 Çarşamba

CUNTA HALKIN HİÇBİR SORUNUNU ÇÖZEMEDİ

İşsizlik ve pahalılık bir felaket oldu. İşten atmalar yoğunlaştı. Öteden beri ülkemizde emekçilerin, sofralarında bayramdan bayrama görebildikleri etin kilosu 600 liraya yaklaştı. İstanbul'da 435 gram ekmek 20 lira oldu.

Cunta bu gerçeklerin üstünü örtmek, halkın artan hoşnutsuzluğunu yumuşatmak için bir yandan sahte demokrasi oyunlarına başvuruyor; öteyandan tepkileri önlemek için baskıyı, terörü artırıyor. İşçi liderlerine, ilerici demokratik güçlere karşı başlattığı sahte davalarda sonuş alamayan Cunta yeni bir saldırı dalgasıyla barış güçlerini tutuklattı.

Şaşkınlık içinde bocalayan ve öç alma duygularıyla hareket eden gerici askersel yönetimin saldırılarına CHP'li ilerici saylavlar da hedef yapıldı. 1961 Anayasası'ndan yana tutum alan, barış ve demokrasiyi savunan CHP'liler zindanlara tıkılıyor. Öteyandan Cunta, Bülent Ecevit'in

görüşlerini savunan Arayış dergisini hiç bir gerekçe göstermeden kapattı. Gene aynı Ortaçağ kafasıyla hareket ederek Türkiye Mimar ve Mühendis Odaları Birliği yöneticilerine saldırdı.

Buna karşılık Cunta'nın 52 numaralı yasağını hiçe sayan Tercüman yazarları, Demirel gibi halk düşmanlarının açıkça propagandasını yapıyor. Bunlar emperyalizm damgalı iğrenç anti-komünizm, anti-sovyetizm kampanyasına hız veriyorlar. MHP'li faşist katilleri kurtarma çabalarını açıkça veya gizli kapılar ardında sürdürüyorlar. Cunta, Arayış dergisini kapatıyor ama tekellerin sözcülüğünü üstlenen Güneş gazetesinin çıkmasıyla yeni bir silaha daha kavuşuyor.

Tüm bunlar yalnız ilerici demokratik güçlerden öç alma, bunları susturma, otoriter, baskıcı bir rejime giden yoldaki tüm engelleri kaldırma anlayışından kaynaklanmıyor. Bunlar ABD emperyalizmine prim üstine prim veren, ulusal çıkarlar ve güvenlik sorunlarının yerine silahlanmayı başa alan Cunta'nın dış politikasının da bir sonucu olarak ortaya çıkıyor.

Evren, Bulgaristan gezisi eşiğinde, Sarıkamış'ta Sovyetler Birliği'ne, komşularımız sosyalist ülkelere karşı savaşçı pozlar takındı. Bu tür çıkışlar, bu tür tutumlar ülkemizi ABD emperyalizmine daha sıkı bağlamak, Çevik Kuvvetler'e kapıları açmak isteyen en gerici, en işbirlikçi güçlerin işine yarıyor. Bu tür çıkışlardan destek alan Takkeci gibi faşist kafalı savcılar, işçi liderlerinin idamını istiyor. Barış, demokrasi ve özgürlüğün inançlı savunucularını, faşist 141 ve 142. maddelerin gölgesinde yargılamaya çalışıyor.

Cunta'nın bu çelişkili ve aynı zamanda tehlikeli tutumları onun demokrasiye dönüş sözlerine hâlâ inananlar varsa bunlar için bir uyarı çanıdır. Barıştan, demokrasiden, özgürlüklerden yana olan herkes ülkemizdeki tehlikeli gelişmeleri soğukkanlılıkla bir kez daha değerlendir-

meli ve eylem birliğinin yaşamsallığını kavramalıdır.

Türkiye Komünist Partisi'ne, komünistlere gelince, onlar bu uğurda ellerinden gelen her çabayı harcıyorlar, harcayacaklardır.

4 Mart 1982 Perşembe

KARA KAFA - KARANLIK KAFA

Kara kafayı tanıyor musunuz ?

Kara kafa ülkemizin üstüne çöreklenen karanlığı sevinçle karşıladı. Ellerini ovuşturuyor, "Daha, daha" diyor. "Onu tutukla, bunu unutma, şuradakini asalım !" diyor kara kafa. "Keselim, diyor, sokakta vuralım, karşı geldi diye kurşunlayalım" diyor. Kara kafa, "Sorgulama en iyi işkenceyle olur. Yargılama laf ola, beri gele olsun" diyor.

Kara kafayı tanıdınız mı ?

Kara kafa ekmeğimizin, özgürlüğümüzün düşmanıdır. İnsanlığın düşmanıdır. Kara kafanın alnına düşmüş bir perçem saçı, burnunun altında sümük gibi bir bıyığı vardır. Onu ablak çehresi, kedi gözlerinden de tanıyabilirsiniz. Ama en iyi sözlerinden belli olur. Işığa, aydınlığa düşmandır kara kafa. Karanlık umutlandırır onu. Serpilip gelişir karanlıkta.

Kara kafayı tanıdınız mı ?

Kara kafa paraya, dolara tapar. Elinden gelse en yakın bir başka kara kafanın bile ayağına çelme takar. Kara kafa kin ve düşmanlıktır. Kara kafa çağına göre bir yere dayanır. Dün İngilizci, Almancıydı. Bugün Amerikancıdır. Atomu, nötronu, her tür silahı şehvetle sever. Kanla yoğrulmuştur. Kara kafa, sömürücü sınıfların en kararmış kesiminin uşağıdır.

Kara kafayı tanıdınız mı ?

Kara kafalar çok değildirler ama etkilidirler. O kadar etkilidirler ki aydınlığı özleyen kimi insanlarımızı bile kandırabilirler. Yalan ve demagojiyi kullanmakta ustadırlar. Kara kafalar her zaman geçip gitmiş, yıkılıp yok olmuş kötülüklere hayranlık duyarlar. Gelecekten ödleri kopar. Ufacık bir ışık sızıntısı deli eder onları.

Kara kafayı tanıdınız mı ?

Kara kafa en gerici faşist, faşist yandaşı Amerikancı kafadır. Gazetelerin köşelerinden, işkence odalarından, mahkeme kürsülerinden bakıyor şimdi hepimize. Sağa sola koşturuyor, bağırıp çağırıyor. "Onu da, şunu da, bunu da tutuklayın, asın, kesin" diye yırtınıyor. Sevinçle ellerini ovuşturuyor, göbeğini sıvazlıyor.

Kara kafa karanlık kafadır. Nazım Hikmet'in "Eliniz değdiyse ellerine, yedi tas su ile yıkayın ellerinizi" dediği kafadır karanlık kafa.

Kara kafaları bir bir ortaya çıkarmak, gün ışığına getirmek gereklidir. Gün ışığı eritiyor onları.

Kara kafayı tanıdınız mı ?

8 Mart 1982 Pazartesi

8 MART DÜNYA KADINLAR GÜNÜ

Sevgili dinleyiciler;

8 Mart, dünya kadınlarının savaş günü, bayram günü! Önce analarımızın, bacılarımızın, tüm emekçi kadınlarımızın bu kutsal savaş gününü içtenlikle, candan kutlarız.

8 Mart, bu geleneksel savaş günü, çoktandır, uzun yıllardır, dünyamız birbirinin tersi iki toplumsal sisteme ayrıldığından bu yana birbirinden ayrı iki biçimde kutlanıyor.

Sosyalist ülkelerde, ilerici demokratik düzenlerin kurulduğu yerlerde 8 Mart'ın içeriği, politik - sosyal özü tümden başkadır: 8 Mart bayramdır.

Tüm kapitalist ülkelerde, halk düşmanı, demokrasi düşmanı burjuvazinin, gericiliğin erk sürdürdüğü ülkelerde 8 Mart savaş günüdür. Türkiye'de de bu böyledir.

Değerli dinleyiciler, konuşmamız bu kez tümüyle uluslararası kadınlar günü üzerinedir. Ne ki siz de biliyorsunuz,

bir atalar sözü vardır: "İç gömleği tene yapışıktır". Türk, Kürt, Çerkez, Yörük, Türkmen hangi ulustan olursa olsun işçi kadın, emekçi köylü kadın, tüm kahrımızı çeken ana, faşistiyle, yobazıyla, yerli - yabancı sömürücüsüyle, hele barbar askersel diktatoryayla savaşan kadın en derin saygıyla önünde eğildiğimiz kadındır.

Türkiye toplumu iki büyük, birbiriyle kıyasıya savaşan iki ayrı, iki uzlaşmaz kampa ayrılmıştır. Kadınlı erkekli bu böyle. Daha bir ayrım, ayrılık var. Büyük burjuva, parababası, banker, zengin, kendilerine ayrıcalık tanıyan, kendilerine yüksek sosyete diyen kadınları, değil emekçi kadınlarımız, orta halli küçük burjuva kadınlarıyla bile aynı kaba koyamayız.

Evet, olasıdır. Kimi zengin ocaklardan gelen ilerici görüşlü, devrimci kadınlar da çıkabilir. Bizde bu gibiler azdır. Buna karşılık orta katmanlarda, özellikle aydınlar kesiminden gelen ilerici, yurtsever, devrimci kadınlar da çoktur.

Türkiye Komünist Partisi, komünistler kadın hareketine önem vermiş, bu soruna taa baştan yaklaşımı doğru olmuştur.

Kurtuluş Savaşı yıllarını alın. 1921 yılında düşman Sakarya'ya dayandığı zaman Cemile yoldaşlar, Zekiye yoldaşlar ateş boylarında siperlere girdiler. Anadolu'nun Keziban bacısı ateş boylarında sırtında obüs mermisi taşırken komünist Leman da sırtında yaralıları taşıyordu. Bu savaşlarda canlarını esirgemeyen, özverili kadın savaşçılar vardı. Kara Fatma gibi, Tayyar Rahmiye gibi...

Pek çok komünistin karıları parti üyesi olmamıştır. Ne ki partili kocasıyla partinin savaşını şu yada bu ölçüde paylaşmıştır. Erini beklemiş, çocuğuna bakmış, polisten zindandan, hiç bir şeyden korkmamış. Bu gibilerini anmak, yalnız anmak değil, onları unutmamak parti görevidir. Bu gibileri, bu günkü en ağır koşullarda zindanlar-

da yatanlarla en doğal, en iyi bağdır.

Kadın hareketi, sendikal işçi hareketinin, ilerici demokrat hareketin, ulusal kurtuluş hareketinin gelişmesiyle açılmaya başladı. TKP'nin atılımlarıyla yeni yeni bir aşamaya doğru gitti. İlerici kadın hareketi savaş alanına çıktı. İKD'nin atılımları bunun en tipik örneğidir. Grevlerde, gösteri, protesto yürüyüşlerinde, 1 Mayıslar'da faşist sürülerine karşı direnişlerde kadınlar ön sıralarda yer aldılar.

Bu örgütlü, bilinçli atılımlar kadın hareketinin gücünü hem yurt çapında, hem uluslararası alanda sergiledi. Türkiyeli kadınlar barış, demokrasi, gerçek eşitlik savaşında kimseden aşağı kalmayacağını gösterdi.

İşbirlikçi - tekelci burjuvazi, Cunta'nın balyozunu ilerici kadın hareketine, örgütüne de indirtti. Cunta, polis en iğrenç, en alçakça işkence yöntem ve biçimlerini tutukladığı yurtsever kadınlara, komünist kadınlara uyguluyor. Bununla kadın savaşçıların gözünü yıldıracağını sanıyor. Ankara'da Mamak'ta 28. Tümen'in bölgesinde yaptırılan yapının salonunda komünistler, komünist yanlısı ilericiler, TKP üyeleri yargılanıyor. Bunlar iki yüzden fazla. Aralarında kadınlar, kızlar yirminin üstünde. Ankara sıkıyönetim savcısı, yargıcı, tam bir Osmanlı kafasıyla bir haremlik - selamlık ayrımı yaptı. Kadın tutukluları duruşma salonuna ayrı çıkardı. Bunları ön sıraya dizdi, arayı boş bıraktı. Erkekleri böylece yada kadınları böylece birbirinden ayırmış oldu. Bu tür ayırma asker kafasına göre devrimcileri birbirinden ayırma anlamına geliyor.

Evet, burjuvazi, onun erkini tümüyle sürdüren Cunta, kadın hareketini, özellikle de işçi kadınların savaşını, ulusal kurtuluş, demokrasi, barış için savaştan kesip koparmak istiyor. Bu yöntemler, bütün bunlar boşunadır. Mamak'ta düşman karşısında kadın erkek omuz omuzadır. Kızlar, kadınlar başlarını onurla dimdik tutuyorlar. Ko-

münist - Leninci disiplinle bunu gösteriyorlar.

Adana'da faşist kurşunlara kurban giden Meryem Karakız, Kurtuluş Savaşı'nda kanlarını akıtan tüm analar, bacılar, gelinler, kızlar, bunların asırlık anıları, bunların hepsi, hepsi bugün Cunta yargıçları, faşist yöntemleri kullanan yargıçların karşısında başlarını dimdik tutanların yanlarındadır.

8 Mart zindanda da, dışarda da onurlu savaş günüdür.

8 Mart 1982 Pazartesi

ANALAR ve SİSTEMLER

Sevgili dinleyiciler;

Sosyalist ülkeler işsizlik diye bir sorun tanımazken, aksine sürekli çalışacak işçi aranırken, kapitalist ülkeler işsizlikle çalkalanıyor. Bu felaket azalmak şöyle dursun, kapitalizmin bunalımının artmasıyla çözülmez bir düğüm olarak yıldan yıla büyüyor. Bu illet kadınlar arasında ise çok daha büyük oranlarda kendini gösteriyor.

Örneğin İngilte'de 1971 1980 yılları arasında erkek işsizlerin oranı yalnızca yüzde 84 artarken, kadın işsizlerin oranı yüzde 414 arttı. Belçika'da kadınlar toplam işsizlerin yüzde 56'sını oluşturuyor. İşsiz olup da işsizlik parası alamayan kadınların oranı ise yüzde 90. İtalya'da kadınlar arasındaki işsizlik erkeklerin üç katı. Danimarka'da da 25 yaşın altındaki işsizlerin 2/3'ü kadındır. Kanada'da yalnızca 3,5 milyon kadın çalışmaktadır. Bunlar tüm çalışanların yalnızca 40,4'ünü oluşturmaktadırlar. Federal Almanya'da ise çalışabilir kadınların ancak yüz-

de 51'i çalışabilmektedir.

Sosyalist ülkelere baktığımızda ise, örneğin Sovyetler Birliği'nde, tüm çalışanların yüzde 51'inin kadın olduğunu görürüz. Çalışabilir kadın nüfusun ise yüzde 93'ü çalışmaktadır. DDR'de çalışabilir kadın nüfusun yüzde 88,6'sı çalışmaktadır.

Görüldüğü gibi değerli dinleyiciler, sosyalist ülkelerde kadınların tümüne yakını çalışmakta. Yalnız iş bulmakla kalmamakta, çalıştığı alanda, işlerinde, mesleklerinde ilerleyebilmeleri için kendilerine devlet tarafından kurslar, eğitimler, araç - gereç gibi sayısız olanaklar ve kolaylıklar sağlanmaktadır.

Analık toplumsal bir işlevdir. "Eşimle birlikte zor günler geçiriyoruz. İkimiz de çalışmak zorundayız. Aksi halde aç kalırız. Aldığımız maaşla ancak çocuklarımızın mama masrafını karşılıyoruz. Doğum iznim bittiği için çalışmak zorundayım. Çocuklarımı bırakacak hiç bir yerim yok. Devletten izin istiyorum..."

1 Mart 1982 günlü Hürriyet gazetesinden, üçüz doğuran bir memur kadının, bir ananın, Sızdiye Aktürk'ün sözlerini aktardık değerli dinleyiciler. Bunun gibi daha nice kadın var ülkemizde. Çocuklarına bakacak kimsenin olmaması, bırakacak yerlerinin bulunmaması, kadınlarımızın belini büken önemli sorunlardan biri. Analık devlet garantisi altında olmadığından da bir çok kadın çalışamamaktadır. Çalışsalar bir dert, çalışmasalar bir başka dert. Sızdiye Aktürk'ün söylediği gibi, "Çalışmasalar aç kalmaları söz konusu". Çalışsalar, canları, yavruları ne olacak ? Ana çalışmak zorunda olduğu için evde yalnız bıraktığı çocuğunun yanarak öldüğünü sık sık görüyor, duyuyoruz.

Ülkemizde bu sorunu bu güne kadar hiç bir hükümet ele alıp yeterli bir çalışma ortaya koyamadı. Yasalarda, "100 kadının çalıştığı yerde kreş açılması zorunlu" olduğu halde, patronlar, kadın işçi sayısını 99'da tutuyor-

lar. Kreş açmamak için, tatlı kârlarından kaybetmemek için.

Ya devlet ? Bütçenin yarısından fazlasını silahlanma harcamalarına ayırıyor. Öteyandan dönüp, kadınları tutumlu olmaya, fazla para harcamamaya çağırıyor. Oysa Türkiye'nin de üyesi olduğu Birleşmiş Milletler Örgütü'nün Dünya Çocuk Hakları Bildirgesi'nde şöyle denilmektedir : "Çocuklar doğum öncesi ve sonrası sosyal güvenlik ortamı içinde, yeterli beslenme, konut ve sağlık hizmetlerinden yararlandırılmalıdırlar".

"Analık toplumsal bir işlevdir" diyen İlerici Kadınlar Derneği'nin öncülüğünde, kadınlarımız her işyerinde kreş açılması, çocuklarımıza parasız süt dağıtılması, Fantom değil kreş, gibi istemlerle aktif savaşım yürüttüler. Nitekim bazı şehirlerde belediyelerle anlaşarak, ufak çapta da olsa kreş açılmasını, çocuklara parasız süt, yoğurt dağıtılmasını sağladılar. Fakat kadınların en doğal istemlerinden bile korkanlar saldırdılar. Kadınlarımızın biricik örgütünü, İlerici Kadınlar Derneği'ni kapattılar.

Bugün bir çok ilerici, demokrat kadın bu istekleriden dolayı zindanlarda tutulmaktadır, işkencelerden geçirilmektedir. Belleğimizden silinmeyen bir şey de çocuğu ile birlikte Mamak Cezaevi'ne konan kadının yeni doğan çocuğunun bakımsızlıktan, kötü şartlardan dolayı cezaevinde öldüğüdür.

Tüm bunlar kadınlarımızın direngenliğini kıramıyor. Kıramayacaktır. Onlar çocuklarının geleceğini düşünerek gelecek güzel günler için dayanıyorlar; direniyorlar. Tohum bir kez atılmıştır. Kestikleri yerden daha canlı ve daha gür çıkacaktır.

Analığın, çocukların korunması her toplumda kadınların en başta gelen sorunlarından biridir. Böylesi önemli bir soruna sosyalist ve kapitalist ülkeler nasıl yaklaşmaktadırlar ?

Sosyalist sistemde bu konuya özel bir önem verilmek-

tedir. Kadınların analık ve çocukların korunma hakkı yasalarla garanti edilmektedir. Bu pratikte de gerçekleştirilmektedir. Örneğin, Sovyetler Birliği'nde gebelik sırasında kadınlar ücretlerinde hiç bir değişiklik yapılmadan hafif işlerde çalıştırılmaktadırlar. Gebelik öncesi ve sonrası izinler ücretlidir. Sovyetler Birliğinde, Bulgaristan'da, DDR'de her annenin, eğer isterse çocuğu bir yaşına gelene dek bir yıl izin alma hakkı vardır. Çocuk yardımı neredeyse normal ücret kadardır. Bazılarında normal ücreti de geçer. Örneğin DDR'de normal ücret 600 mark kadar olduğu halde, ilk çocuk yardımı 1.000 marktır. Sovyetler Birliği'nde ise her yıl çocuk için yapılan tüm harcamaların yüzde 80'ini devlet öder. Gebelik sonrasında kadınların aynı işlerine dönmeleri de garanti edilmiştir. Tüm sosyalist ülkelerde hastanelerde, sağlık kurumlarında ilaç ve tedavi parasızdır. Okul öncesi çocuklar için devletin binlerce kreş ve çocuk yuvası vardır. Büyük özel işletmelerin kreşleri bu sayının dışındadır.

Şimdi de bir kaç gelişmiş kapitalist ülkeden örnek verelim değerli dinleyiciler.

İngiltere'de çalışan kadınların yalnızca yüzde 1'i çocuğunu kreşe verebilme olanağına sahiptir. Avustralya'da 2 ile 3 yaş arasındaki çocukların yalnızca yüzde 2'si kreşe gidebilmektedir. Ayrıca kreşlerin ücretleri çok yüksek olduğundan ve anne kazancının tümünü kreşlere yatırmak zorunda kaldığından çalışmaktan vazgeçmektedir. Analık izinlerine gelince: İngiltere'de yasalara göre doğum izinleri 18 ay olmasına karşın ücretsizdir. Ayrıca yasalar annenin doğumdan sonra tekrar aynı işe dönmesini de garanti etmemektedir. Japonya'da ise 12 hafta olan doğum izinlerinde ücretlerin yalnızca yüzde 60'ı ödenmektedir. Çocuklarını kreşe verebilmesi için yapılan para yardımı için Japon kadınları şöyle demektedirler: "Bu parayla biz ancak ufak bir ipek mendil alabiliriz."

ERGUN GÖZE MUHBİRLİĞE DEVAM EDİYOR

Sevgili dinleyiciler ;

Son günlerdeki yazılarında Ergun Göze'nin, "Oh nihayet sıra onlara da geldi" diye Barış Derneği yöneticilerinin tutuklanmasını ve Cunta'nın barış güçlerine saldırısına alkış tutmasını ibret ve tiksinti ile seyrediyoruz.

Avukatlık mesleğine bile lâyık görülmeyen, Baro'dan atılan bu kişi, kendince bir taşla iki kuş vurmak istiyor. Orhan Apaydın'ın tutuklanmasını da fırsat bilip üyelerinin tutuklanmasına her örgüt gibi karşı çıkan Türkiye Barolar Birliği'ne, Baro yöneticilerine, DİSK'li sendikacılara, ilericileri savunan avukatlara karşı içinde biriktirdiği tüm kini kusuyor.

Avukat geçinen bu adam, üstelik bunu hukuku çarpıtarak, örgütlerin politik görüş bildirme haklarını çiğneyerek yapıyor. Hangi yasada yazılıdır, Barolar Birliği, örgüt olarak tutuklamalara karşı çıkamaz diye ? O da bir mes-

lek örgütüdür. Barolar Birliği'nin de bir meslek örgütü olarak, üyesi olsun olmasın, haksız gördüğü her tutuklamaya karşı çıkmaya hakkı vardır. Ayrıca MHP davalarında faşist katilleri savunan avukatlar Savcı'ya, yargıçlara hakaret ederlerken Ergun Göze'nin sesi bile niye çıkmamıştı ?

Yine değerli dinleyiciler, bugün sözde kendisini avukatlık mesleğinin haysiyetine bu kadar bağlı gösteren Göze, Orhan Apaydın'ın tahliye dilekçesinin, DİSK davasının faşist savcısı Takkeci tarafından işleme konmayıp hasıraltı edilmesinden, Takkeci'nin yardımcısı Mustafa Gül'ün de "Bu dilekçenin işleme konmaması için biz emir verdik. Gidin kime şikâyet ederseniz edin" diye yasalara meydan okumasından tek söz etmiyor. Çünkü aslında avukatlık mesleğinin haysiyeti Göze'nin umurunda değil. O bunu saldırılarına bir araç olarak kullanmaya çalışıyor. Onun asıl mesleği muhbirlik ! Onun sımsıkı bağlı olduğu meslek bu. Onun muhbirliğini anlamak için yazılarına şöyle bir göz atmak yeterli değerli dinleyiciler. Örneğin 12 Eylül'ün daha ilk günlerinden beri "Şu örgüt de demokrasiden, hak, hukuktan sözetmişti; şu örgüt de 1 Mayıs mitinglerine katılmıştı" diye tek tek ihbar etmiş, "Aman bunları da unutmayın" diye Cunta'yı sürekli uyarmıştı. Bu gün de "Barolar Birliği, Orhan Apaydın'ın tutuklanmasına karşı çıktı" diye haber veren Cumhuriyet gazetesini ihbar ediyor. Şimdi onun hedef gösterdiği kişiler, örgütler saldırıya uğruyor, tutuklanıyor.

Göze faşistlik mesleğinde yalnız değil. Faşist Savcı Süleyman Takkeci ile elele çalışıyor. Göze gammazlıyor; Takkeci tutukluyor. Göze böylece avukatlık mesleğinin haysiyetinden söz ederken aslında kendi haysiyetsizliğini ortaya koyuyor.

Değerli dinleyiciler, şimdi gelelim Göze'nin barış güçlerine, demokrasi güçlerine saldırısına. Göze barış güçlerine yönelen saldırıyı haklı göstermek, bu yolla Cunta'ya

ve gericiliğe yardım etmek amacıyla kamuoyu oluşturmak üzere kolları sıvıyor. Bu görevini yerine getirmek için her zaman yaptığı gibi, yine anti-komünizme başvuruyor. Göze 21 ve 23 Ocak günlü Tercüman gazetelerinde yeni bir anti-komünizm stratejisinden bahsetti. Son yıllarda devlet televizyonunda işçi hakları, çocuk hakları, kadın hakları gibi haklardan söz edilmeye başlandığını belirterek, "Bunun önüne geçmek için anti-komünizme hız verelim" dedi.

DİSK davasında, TÖB-DER davasında görüldüğü gibi işçi sınıfımızın, emekçi halkımızın haklarını savunan her örgütü, her kişiyi komünistlikle suçlamıştı. Şimdi de barışın korunması için savaşım veren Barış Derneği'ni ve onun üyelerini komünist olmakla suçlamaya kalkışıyor, herkesi aynı kefeye koyuyor. Barış Derneği'nin üyeleri arasında yalnızca komünistler mi var ? Hayır, CHP'nin bir çok üyesi Barış Derneği'nin de üyesidir. Çeşitli mesleklerden ve görüşlerden bir çok kişi Barış Derneği üyesidirler. Ergun Göze'ye göre bunların hepsi komünist. Göze' nin bu iddialarına yalnız Barış Derneği üyeleri değil, kuşlar bile güler. Çünkü yalnız Türkiye'de değil, tüm dünyada din adamlarından bilim adamlarına kadar her politik görüşten ve dinden milyonlarca kişi, barış için yürüyor, seslerini yükseltiyor. Bunu Göze de biliyor. Ama onun amacı başka. Çünkü onun para kesesini dolduran gericiliktir. Bu nedenle Göze gericiler gibi "savaş" istiyor. Halkın boğazından kesilen paraları silahlara yatıran gericilere arka çıkıyor. Silahlanmayı övüyor. Onun için Barış Derneği'ne, barış güçlerine, hakkını aramaya kalkan herkese saldırıyor. Onların sesinin kesilmesini istiyor. 141 ve 142. maddelere dayanarak herkesi komünist gösteriyor.

Ama değerli dinleyiciler, Ergun Göze gibi, Takkeci gibi muhbirlerin, faşistlerin, barış düşmanı kara kafaların kılıcı kaç kişiyi keser ? Onlar belki 10 - 15 kişiyi zindanlara tıkabilirler. Ama ülkemizde barış isteyen, barışın ko-

runmasını isteyen milyonlarca insan var. Barış düşmanları, bir kaç kişinin hapse girmesi belki milyonlarca insanı sindirebilir, diye düşünüyorlar. Ama ne Göze'nin zehir saçan kalemi, ne de Cunta'nın baskıları milyonların barış istemlerini yok edemeyecektir. Barış güçlerini ezmeye bunların gücü yetmeyecektir.

10 Mart 1982 Çarşamba

NATO'NUN GÖVDE GÖSTERİSİ VE GÜDÜLEN AMAÇLAR

Dünya Barış Konseyi, Pazartesi günü Helsinki'de bir çağrı yayınladı. Bu çağrıda tüm dünya ilerici kamuoyu ve barış güçleri, Orta Amerika ve Karaipler bölgesi halklarıyla dayanışmayı yükseltmeye davet ediliyor.

Dünya Barış Konseyi bu çağrısında 23 ila 30 Mart günleri arasında bu halklarla "Dayanışma Haftası" yapılacağını ilan ediyor. Bu hafta boyunca Orta Amerika ve Karaiplerdeki halkların kurtuluş ve bağımsızlık savaşımıyla dayanışmayı dile getiren kampanyalar düzenleneceğini bildiriyor. Dünya Barış Konseyi'nin çağrısında, ABD yönetiminin Salvador'daki kanlı Cunta'ya politik, askersel ve maddesel desteğini hızla arttırdığı ve Birleşik Amerika'nın bölgeye doğrudan askersel müdahalede bulunması tehlikesinin arttığı vurgulanıyor.

Sevgili dinleyiciler;

Dünya Barış Konseyi bu çağrıyı yayınladığı gün, Ku-

zey Atlantik Paktı (NATO), Washington yönetiminin, Pentagon şahinlerinin girişimiyle Karaipler'de tehlikeli bir gövde gösterisine girişti. 10 NATO ülkesinin askerleri en modern savaş araçlarıyla bölge halklarına ve bölgedeki ilerici yönetimlere gözdağı vermek için manevralar yapıyor.

İlk akla gelen soru şu olabilir : NATO'nun Karaipler' de işi ne ? Evet, gerçekten de haklı bir soru. NATO'nun emperyalizmin çıkarlarını korumak amacıyla kurulmuş bir saldırı örgütü olduğu gerçeğini unutmamak koşuluyla bu bölgedeki gelişmelerin kısa bir bilançosunu yapmak bile bu soruya yanıt vermeye yeterli olsa gerek.

Küba halkının, devrimini gerçekleştirip sosyalizm yolunda ilerlemeye başladığı günlerden bu yana Latin Amerika'da ve özellikle Orta Amerika ülkelerinde, Karaipler' de halkların özgürlük savaşımları güçlendi. Amerikan emperyalistleri artık buralarda baskıcı, hegemonyacı politikalarını istediği gibi uygulayamaz oldu. Hele son yıllarda Nikaragua ve Grenada'da halk devrimlerinin utkuya ulaşması, bu savaşıma daha da güç kattı. Salvador'da, Guatemala'da, Honduras'da Amerikan emperyalistlerinin desteği ile ayakta duran kanlı dikta rejimleri hızla sarsılmaya başladı. Panama, Meksika, Venezüella gibi ülkelerin dış politikalarındaki bağımsızlık yanlısı eğilimler güçlendi. Tek sözle değerli dinleyiciler, uluslararası emperyalizmin buralardaki konumları hızla sarsılmaya, çıkarları tehlikeye girmeye başladı.

Birleşik Amerika bir yandan dikta rejimlerini var güçle destekleme, kimi yerde ise yüzeysel kadro değişiklikleri, sahte seçimler yoluyla bunların yaşamlarını uzatma çabalarının yanısıra, öteyandan da iki başlıca yönteme yöneldi.

Bu iki yöntemden biri şu: Amerikan emperyalizminin, büyük tekellerin çıkarları Amerika'nın ulusal çıkarları ile özdeş gösterilecek. İkincisi ise Birleşik Amerika, NATO

içindeki öteki bağlaşıklarını, dünyanın bu bölgesindeki serüvenlerine daha yoğun çekmek için çaba harcayacak.

Sevgili dinleyiciler, her iki yöntem de aslında emperyalizmin kısmen de olsa yenilgisinin ve güçsüzlüğünün göstergeleridir. Birleşik Amerika yönetimi artık tek başına ne kendi halkı önünde Orta Amerika ve Karaipler'deki politikasını haklı gösterebiliyor, ne de onun baskı ve tehditleri istediği ölçüde etki yapabiliyor.

Değerli dinleyiciler;

Hiç kuşku yok ki bu gelişmelere emperyalizmin, Washington şahinlerinin genel stratejileri ışığında bakmak gerek. Orta Amerika'daki Amerikan ve NATO uygulamaları bu stratejinin bir parçasıdır. "NATO'nun Karayipler' de işi ne ?" sorusu, örneğin "Birleşik Amerika'nın Yakın Doğu'da işi ne ?" sorusunu akla getirmiyor mu ? Evet, Birleşik Amerika burasını da ulusal çıkar bölgesi ilân etmedi mi ? Türkiye'yi, Yakın Doğu serüvenlerine çekmek için yoğun çaba harcamıyor mu ? Cunta'yı desteklerken bu amacı gütmüyor mu ?

10 Mart 1982 Çarşamba

KARA KAFA MANTIĞI

Gerici basın, Barış Komitesi yöneticilerinin tutuklanmasını sevinçle karşıladı değerli dinleyiciler. Öylesine sevinçle karşıladı ki örneğin Tercüman gazetesi, sona erdiğini söylediği DİSK iddianamesine yeniden geri döndü. Aradı taradı, Barış Komitesi ve Türkiye Komünist Partisi ile ilgili bölümleri yeniden yayınladı. Tercüman gazetesi bu üç örgütü birbiriyle bağlı göstermek için özel bir çaba harcıyor.

Gerçekten de bu üç örgüt birbirine bağlı mıdır ? DİSK ve Türkiye Barış Komitesi, Türkiye Komünist Partisi'nden emir mi alıyor ? Kara kafanın karışık bir polisiye öykü haline getirmeye çabaladığı gerçek nedir ?

Bugün dünyada barış özlemi o kadar yaygın bir istemdir ki milyonlarca insan bu uğurda aktif bir savaş veriyor. Çok sayıda örgüt barış için savaşımı en başa koymuşlardır. Kendisine temel ve tek amaç olarak barış için savaşı almış, kuruluş amacı bu olan çok sayıda kuruluş vardır.

Türkiye Barış Komitesi de bu örgütlerden biridir. Öteyandan DİSK de barış için savaşın önemini kavramış, silahlanma harcamalarının sürekli işçi - emekçi sınıfların üstüne yıkıldığını görmüş bir örgüttür ve bu nedenle de işçi sınıfının ekonomik - demokratik örgütü olarak barış savaşımını amaçları arasına almıştır.

Peki ya komünistler ? Türkiye Komünist Partisi ? Evet, biz de gururla söylüyoruz : Barış için savaşım, Türkiye Komünist Partisi'nin de temel savaş amaçlarındandır. Barış için savaşan herkes, her örgüt Türkiye Komünist Partisi tarafından saygıyla karşılanıyor ve destekleniyor.

Kara kafanın çarpıtmak istediği şey işte budur değerli dinleyiciler. O, "Organik ilişki var, emir alıyorlar. Kremlin yönetiyor." diye yırtınıp duruyor. Oysa bu soylu amaç için kimsenin kimseden emir alması gerekmez. İnsan yaşamına değer vermek, savaş felaketini yeryüzünden yok etmek için savaşmak, insanlığın tüm gücünü ve aklını gelişme için, ilerleme için harcamasından yana olmak gerekir. Barışı savunmak için komünist olmak gerekmiyor; ama komünist barış için savaşı başa alıyor.

Türkiye Komünist Partisi de barış için savaşanları bu nedenle açıkça destekliyor ve destekleyecektir.

Görüşlerini tutarlı bir şekilde savunanları, "Türkiye Komünist Partisi de aynı şeyleri söylüyor. Öyleyse sen de komünistsin !" mantığı ile korkutmanın çağı geçmiştir. İşte kara kafalar bu gelişmeden korkuyorlar. Haklıdırlar. Ama korkunun da ecele faydası yoktur.

11 Mart 1982 Perşembe

CUNTA, BAŞ KATİL TÜRKEŞ'İN SALIVERİLMESİNE ORTAM HAZIRLIYOR

Değerli dinleyiciler, faşist MHP'den 10 kişi daha serbest bırakıldı.

İdamı istenen ve savcının iddianamesinde "Ülkücüleri faşist ideolojiyle eğiten çete" diye nitelendirilen kişiler bunlar. Bu çetenin eğittiği katiller Kemal Türkler'i, Cevat Yurdakul'u, Abdi İpekçi'yi, Bedrettin Cömert'i ve daha binlerce yurtseveri katletti. Şimdi Cunta, katillerin bu akıl hocalarını halkın arasına salıverdi. Bu tutum, Cunta'nın faşist katillerden hesap sormayacağının yeni bir kanıtıdır. Cunta faşistleri beşer - onar salıvermekle baş katil Türkeş'in serbest bırakılmasına ortam mı hazırlıyor ?

Ülkemizde faşist ideolojiyi yayan Milliyetçi Hareket Partili çetenin serbest bırakılması şaşırtıcı bir gelişme değildir. Cunta, kara kafalı Tercüman'ın, Son Havadis yazarlarının MHP'li katilleri savunma, aklama çabalarına olanak tanıdı.

Bugüne kadar salıverilen MHP'lilerin sayısı 50'yi aştı.

Dava bölünüp parçalandı. Son olarak da Hicabi Koçyiğit adlı bir MİT ajanının saçma sapan açıklamalarına gerici basında geniş yer verilerek faşist MHP'yi aklama, katillerin işledikleri cinayetleri unutturma yolunda kamuoyu oluşturulmasına gidildi.

Tüm bunlar olurken DİSK yöneticilerinin tahliye istemleri reddedildi. Barış Komitesi yöneticileri tutuklandı. Arayış dergisi kapatıldı... Bu olaylar, Cunta'nın terörizmi önleme savının kofluğunu bir kez daha açığa vuruyor. Cunta saldırının sivri ucunu daha ilk gününde işçi hareketinin, ilerici demokratik güçlerin göğsüne dayadı. MHP'li faşistler, kanlı terörün bu baş suçluları, sorumluları birer ikişer serbest bırakılırken, komünistlerden CHP' li saylavlara, sendikacılardan barış savaşçılarına, Kürt demokratlarına kadar en geniş demokrasi güçleri tutuklanıyor; işkence görüyor; birçokları idam istemleriyle yargılanıyor.

Demokrasiye geçileceğinden, demokratik bir anayasa yapılacağından söz eden Cunta, MHP'li faşistleri birer birer salıveriyor. "Faşist MHP'li bir demokrasi" yolunda adımlar atılıyor. Bu onun emperyalizm ve tekel yanlısı politikasından kaynaklanıyor. Ülkemizde terör makinesi faşist MHP'yi halkımızın başına belâ edenler, en başta Amerikan emperyalistleri ve işbirlikçi tekellerdir. Bu, Milliyetçi Hareket Partisi davasının dosyasında bile belgelendi.

Faşist MHP'den on kişinin daha serbest bırakılması, Cunta'nın terörizmi önleme vaadlerini çoktan unuttuğunun yeni bir kanıtıdır. Faşistleri beşer - onar salıveren Cunta, terörizmin kurbanlarına karşı devlet terörüyle yürüyor.

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi'nin daha 12 Mayıs 1981'de yayınladığı bildiride belirttiği şu görüşler bugün de geçerliğini koruyor :

"Milliyetçi Hareket Partisi'ne karşı açılan davanın so-

nunda faşist elebaşıların hak ettikleri cezaya kendiliğinden çarptırılacağını sananlar yanılıyorlar. Ancak tüm demokrasi güçlerinin, ordu içindeki ve dışındaki tüm yurtsever güçlerin eylem birliğiyle MHP davası ülke ölçüsünde, halkın aktif katıldığı anti - faşist bir savaşıma dönüşebilir. İlerici güçlere yönelik saldırılara karşı koymadan, demokratik hak ve özgürlükler savunulmadan, DİSK, KÖY - KOOP, TÖB - DER yönetici ve üyeleri ile yığınsal bir dayanışma hareketi yaratılmadan faşist MHP'ye karşı açılan dava başarıyla sonuçlandırılamaz.

11 Mart 1982 Perşembe

REAGAN'IN İFLAS EDEN POLİTİKASI VE CUNTA

Tüm dünya halklarından, barış güçlerinden, Amerikan halkından sonra şimdi de 127 saylav ve senatör de Reagan'ın dış politikasının, silahlanma, nükleer savaşa hazırlanma çizgisine karşı çıktılar.

Bilindiği gibi ABD Kongresi'ndeki iki parti de gericiliğin, emperyalizmin temsilcileridir. Amerikan halkının değil tekellerin sözcülüğünü yaparlar. Ama şimdi bu iki partiden de yüzü aşkın saylav ve senatör, Reagan'ın dış politikasının çılgınca bir serüven olduğunu dile getiriyorlar. Sovyetler Birliği ile yapıcı görüşmeler yolunu öneriyorlar. Bunların içinde Kennedy gibi kişiler ve SALT görüşmelerine katılan, Moskova'da büyükelçilik yapmış kişiler de yer alıyor.

Bu, ABD egemen güçleri arasında da önemli görüş ayrılıklarının çıktığını gösteriyor. Reagan yönetiminin politikasındaki istikrarsızlık bugün o denli artmıştır ki aynı harpçi, barış düşmanı politikayı savunan ABD Savunma

Bakanı Weinberger'le Dışişleri Bakanı Haig arasında bile artan bir kapışma öne çıkmaktadır. ABD'de yayınlanan News and Report dergisinin 1 Mart 1981 günlü sayısında yeralan yazıda, bu iki çatışma ve gerginlik yanlısı bakanın, barış ve yumuşamayı nasıl zor duruma sokma konusunda anlaşamadıkları üzerinde duruluyor. Bunun yalnızca kişisel bir çekişme olmadığı vurgulanıyor.

Elbette ABD dış politikasındaki istikrarsızlığın bu boyutlara varması, dünyayı bir nükleer savaş çılgınlığına sürükleme tehlikesini de artırıyor. Ne ki şimdi çok sayıda ABD saylav ve senatörünün bu politikaya karşı çıkması tehlikeleri önlemenin olasılıklarının da arttığını, Sovyetler Birliği'nin yapıcı, barışçı dış politikasının tek çıkar yolu gösterdiğinin giderek daha geniş çevrelerce anlaşıldığının bir göstergesi oluyor.

Ne var ki tüm bunlar olurken ülkemizdeki barış güçleri üzerindeki baskılar artıyor. Komünistlerin, sendikacıların yanısıra Barış Komitesi'nin yöneticileri tutuklanıyor. Cunta şimdi de CHP yöneticileri ve saylavları hakkında soruşturma yürütüldüğünü açıklıyor. Barışçı, ulusal çıkarlardan yana bir dış politikadan yana olan güçler üzerinde yoğun bir baskı sürüyor. En gerici, Amerikancı güçler; onların basındaki kara kafalı sözcüleri Ilıcaklar, Ergun Gözeler, Sezai Orkuntlar, Metin Tokerler tüm bu baskıları haklı göstermek için bin dereden su getiriyorlar.

Bilindiği gibi değerli dinleyiciler, bunların öne sürdükleri temel sav : Barışı savunmanın, silahlanmaya karşı çıkmanın komünistlik olduğu, Sovyetler Birliği'ne hizmet olduğu savıdır. Onlar böylece yalnızca barışı ardıcıl savunan komünistleri, Sovyetler'le dostluğu savunanları değil, nükleer bir savaş tehlikesine karşı çıkan herkesi kara bir çemberin içine sokup ezmek, sindirmek, susturmak peşindedirler. Ne ki şimdi haber bülteninde de dinlediğiniz gibi, ABD Kongresi'nde, içinde Edward Kennedy'nin de bulunduğu 127 saylav ve senatörün de bizim kara ka-

falıların hararetle savundukları Reagan'ın dış politikasına karşı çıkmaları sanıyoruz ki bu dolar delilerini iki eli böğründe, oldukça kıvrandıracaktır. Emperyalizmin, tekellerin sözcüsü, gerici ABD Kongresi'nden 127 kişiyi, örneğin Edward Kennedy'i nasıl "komünist , Sovyet savunucusu" diye damgalayacaklarını düşünüp durdukça uykuları iyice kaçacaktır. Amerikancıların işi zor; daha da zorlaşacak. Adam gözünü ulusal çıkarlara değil de dolara dikti mi, dolar cephesinde böyle çatlaklar çıktıkça işte böyle kara kara düşünür.

Cuntacı generallere gelince. Onlar ABD de bile bu denli tepkiler ortaya çıkarken, hâlâ ABD yönetimini dost ve müttefik ilân ediyorlar. Onun dizleri dibinde konuşuyorlar. Barış güçlerini zindanlara tıkıyorlar. Mc Carthy'ci kara kafalıların, Takkecilerin hazırladıkları planları uyguluyorlar.

Ne ki hepsi boşunadır. Barış özlemini, barış için savaşımı kimse yok edemeyecektir. Barış hareketi zincire vurulamaz. Barış Komitesi yöneticileriyle yurt içinde ve dışında yükselen dayanışma bunun açık bir göstergesidir. Cunta'nın dıştaki en önemli destek saydığı ABD emperyalizminin sıralarında son beliren çatlak, Cunta'yı daha da zor duruma sokacaktır. Barış isteyenlere karşı çıkanlar, kafalarını duvara vurmaktan kurtulamayacaklardır. Barış hareketine düşmanlık, insanlığa düşmanlıktır.

12 Mart 1982 Cuma

CHP OLANLARDAN DERS ALMAYI BAŞARABİLECEK Mİ ?

Sevgili dinleyiciler, ABD yönetimi ve bizdeki şakşakçıları, Cunta'nın demokrasi yolunda kararlı adımlar attığını söylerken, bu kararlı adımların tam tersi bir yolda, anti-demokratik, otoriter bir rejim yolunda olduğu iyice gün ışığına çıktı. Son on beş günlük gelişmeler, 12 Eylül Cuntası ile demokrasiye gidilemeyecğini savunan güçleri tartışılmaz bir biçimde doğruladı.

İşte değerli dinleyiciler, son on beş gün içindeki gelişmeler : Barış Komitesi yöneticileri tutuklandı. Ülkemizin en saygın kişileri içinde yer alan ve yalnızca barış için, insanlığın geleceğini güvence altında tutmak için savaşım yürütmüş kişileri tutukladıktan sonra da çağ dışı uygulamalar yapılıyor. CHP Genel Başkanı Bülent Ecevit'in girişimiyle yayın yaşamına başlayan Arayış dergisi, 53.

sayısını çıkarırken, yani ikinci yayın yılına başlarken süresiz kapatıldı. Ecevit hakkında düzmece davalar açılıyor. En son olarak da "aşırı solla ilişkileri nedeniyle CHP hakkında soruşturma yürütülüyor" gerekçesiyle Bülent Ecevit'e pasaport verilmiyor. Evet, Atatürkçüyüm diye bas-bas bağıran, demokrasi yolunda olduğunu öne süren Cunta, Atatürk'ün kurduğu partiyi kapatmakla yetinmiyor; yöneticilerini, saylavlarını cezalandırmak için soruşturma açıyor. Hem de tam da DİSK'in 52 yöneticisi hakkında idam cezası isteyen faşist Savcı Süleyman Takkeci'nin iddianamesinin mantığıyla. Kara kafalı Takkeci'nin istemiyle.

Sevgili dinleyiciler, CHP hakkında soruştırma açılmasının, yöneticilerinin cezalandırılmak istenmesinin ve Bülent Ecevit'e pasaport verilmemesinin asıl nedeni, gericiliğin CHP'ye saldırmasının asıl nedeni, CHP'nin içinde geniş kesimlerin barışçı bir dış politika sürdürülmesini istemeleridir. ABD emperyalizminin çıkarları için Türkiye'nin serüvenlere sürüklenmesine karşı durmalarıdır. 24 Ocak politikasına karşı çıkmalarıdır. İşkence ve tutuklamalara karşı çıkmalarıdır. Cunta'nın süngüleriyle kapısına kilit vurulan Arayış dergisinde bu görüşler, daha düne kadar yineleniyordu.

Görüldüğü gibi askersel diktatörlük içte ve dışta yalıtlandıkça demokrasi ve barış yanlısı güçlere karşı saldırıları artırıyor. CHP yönetimi bu gelişmelerden ne ders çıkaracaktır ? Onlar hâlâ geçmişte olduğu gibi kendi saflarındaki güçlerin eylem ve cephe birliği çağrılarına sırt çevirmeyi sürdürecekler mi ? Bunun hem en gerici güçlerin aktifleşmesine, Demirellerin, Türkeşlerin, Amerikancıların öne çıkmasına engel olmadığını, hem de saldırılardan CHP'yi de korumaya yaramadığını görebilecekler mi ? Tek başlarına gericiliğe karşı duramayacaklarını anlayacaklar mı ? İşçi sınıfının politik güçleriyle, öteki ilerici güçlerle, ordu içindeki ve dışındaki Atatürkçülerle birleş-

meden; gericiliğin sivil ve asker güçlerine karşı demokrasi ve ulusal bağımsızlığı savunan tüm güçlerin birliği sağlanmadan Avrupalı dostlarının yardımının hiç bir şeye yetmeyeceğini kavrayacaklar mı ?

Biz CHP'ye yönelik saldırılara karşı çıkmayı sürdürürken bir yandan da CHP yönetimine bu gerçekleri göstermeyi, zaman çok geç olmadan onları geçmişten ders çıkarmaya çağırmayı görev biliyoruz.

12 Mart 1982 Cuma

TÜRKİYE - İRAN İLİŞKİLERİ

Değerli dinleyiciler;

Özal'ın başkanlığında 400 kişilik bir heyet Tahran'da temaslarını sürdürüyor. Ajanslar iki komşu ülke arasında 600 milyonluk yeni bir ekonomik ticaret anlaşması imzalandığını belirtiyorlar. Kuşkusuz gerçek komşuluk ilkesine ve karşılıklı yarar temeline dayandığı sürece bu tür ilişkilerin, bu tür bir işbirliğinin hem bölge güvenliği, hem bölge barışı açısından önemi büyüktür. Ne ki bugünlerde Tahran'da karargâh kuran tekeller, soruna hiç de bu açıdan yanaşmıyorlar. Tahran'ı "Eminönü Çarşısı"na çevirmeye çalışan bunlar, devlet kanalıyla Orta Doğu pazarlarına yayılmak, Özal'ların bunlara tanıdığı geniş olanaklardan yararlanarak vurgunlarına yenilerini katmak peşindedirler. Tahran'a leş kargaları gibi üşüşen tekeller, devlet eliyle oluşturulan ortamdan kârlı çıkma amacıyla adeta birbirlerine savaş açmışlardır. Bu maskaralık basının da dikkatini çekmiştir.

İşte işçi sınıfı, ilerici demokratik güçler, iki komşu ülke arasındaki ilişkilerin böyle bir temelde gelişmesine kesinlikle karşıdırlar. Çünkü bu yöntemin, devleti kendine basamak yapan tekellerin yayılmacı, vurguncu amaçlarına hizmet etmekten başka bir işlevi olmayacaktır.

Sonra değerli dinleyiciler, önemli bir sorun daha var. Türk - İran ilişkilerinde Özal'ın "Şah döneminden çok daha büyük ilgi görüyoruz" yollu sözleri, bu sorun üzerinde durmamıza olanak veriyor.

Değerli dinleyiciler, İran halkı, kanlı Şah rejimini yıktı 1969'da. Bu genç cumhuriyet, ABD emperyalizminin Basra Körfezi'ndeki tehlikeli planlarının kesinlikle karşısına dikildi. Bu kesin anti - emperyalist çizgi ile Bağlantısızlar Hareketi içinde yeraldı. Emperyalizme, Siyonizme, sömürgeciliğe karşı savaşan halkların yanında olduğunu duyurdu. Devrimi utkuya ulaştıran İran halkı, İran yönetimi ABD emperyalizminin kışkırttığı iç gericiliğe, Şah kalıntılarına, karşı - devrimci ögelere karşı savaşımı bugün de aralıksız sürdürüyor.

Gelelim Türkiye'ye... 12 Eylül'de erke zorla el koyan gerici askersel yönetim, emperyalizmle, özellikle de ABD emperyalizmiyle daha sıkı ilişkiye giriyor. ABD silah tekelleriyle uçak, helikopter pazarlığına oturuyor. Ortak Savunma Grubu gibi organlarla ABD'nin Basra Körfezi'ne yönelik tehlikeli planlarına sürükleniyor. Öteyandan dünya basını uzunca bir süredir Türkiye'nin doğusunda, İran'a yönelik gelişmelerden söz ediyor. Van Havaalanı'nın genişletilmesi somut bir örnek. Bugünlerde ise İngiliz Daily Telgraph gazetesi, CIA'in Türkiye'nin İran sınırında, Humeyni Hükümeti'ne karşı terör eylemleri yapan iki grubu desteklediğini yazdı.

Yani değerli dinleyiciler, İran'ın can düşmanı ilan ettiği ABD emperyalizmi, Türkiye'de Cunta'nın dostu oluyor. Böyle bir tutum, iki komşu ülke arasındaki işbirliğinin samimiyetine gölge düşürmüyor mu ? O halde Türk -

İran ilişkileri Cunta Başkanı'nın ilân ettiği iyi komşuluk, dostluk ve işbirliği temelinde nasıl yürüyecek ? Kara kafalı Tercüman yazarlarının İslâm ülkelerine yönelik yayılmacı amaçlarını dile getirmelerine olanak tanıyan Cunta, ABD emperyalizmini can düşmanı ilân eden İranla "Dostluk içinde yaşamak istiyoruz" derken ikiyüzlülüğünü açığa vurmuş olmuyor mu ?

12 Mart 1982 Cuma

TOPRAK, KÖYLÜLER ve GERİCİLİK

" Tüm gericilik adına toprak ve tarım reformu üzerine görüşlerini yazan Bayan Ilıcak'ın öne sürdüğü tezlerin çürüklüğünü sergileyeceğiz" dedik değerli dinleyiciler. Nazlı Ilıcak bu konularda 4 ve 5 Mart günlü gazetede iki yazı yayınladı. Bu yazılardan "Toprak ve Tarım Reformu" başlığını taşıyanı, gerici güçlerin hangi gerekçeleri ileri sürerek toprak ve tarım reformuna karşı çıktıklarını gösteriyor. 5 Mart günlü Tercüman'da yer alan bu yazıda öne sürülen tezlerin üzerinde ayrı ayrı duralım.

Nazlı Ilıcak şöyle yazıyor : " Topraksız çiftçinin topraklandırılması ile sosyal adaletin sağlanacağı fikri, rakamlar karşısında çöküveriyor. Zira çiftçi ailelerinin yüzde 6 yada 7 kadarını topraklandırarak sosyal adalet sağlanamaz..." ·

Nazlı Ilıcak bu rakamları kendi istediği gibi değiştirmiş. Ona göre bir hesap çıkarmış. Ama bir an için Bayan Ilıcak'ın hesaplamasını kabul edelim. O zaman da hiç ol-

mazsa bir bölüm köylü toprağa kavuşabilir. Hiç olmazsa onlar açlığın pençesinden sıyrılabilirler. Ama yok. Ilıcak "İlle de tüm topraksızlara toprak verilmelidir" diyorsa hangi yolu öneriyor ? Hiç olmazsa bunu açık olarak belirtsin. Gel gör ki o öyle yapmıyor. Sorunu iyice karıştırmak yolunu tutuyor. "Tüm topraksızlara toprak veremiyoruz" diyerek üzülmüş görünüyor. Bu üzüntünün sahteliğini hemencecik açığa vuruyor. Şöyle ki az önce aktardığımız cümleden hemen sonra şunları yazıyor değerli dinleyiciler : "Toprak ve Tarım Reformu Tasarısı'nda maliyet hesapları yapılmamıştır. Dar kaynaklara sahip devlete ne ölçüde bir yük getirmektedir ? Bu yük elbette tüm vatandaşların parasıyla karşılanacaktır..."

Duydunuz mu değerli dinleyiciler Bayan Ilıcak'ı ? Kırk yıllık devletçilik düşmanı birdenbire devletçi kesiliverdi. Kırk yıllık halk düşmanı birdenbire halkın parasının üzüntüsü ile kıvranıyor. Çok şaşılacak bir iş değil mi değerli dinleyiciler ? Çünkü devletin üstüne mali yük binecek diye toprak reformuna karşı çıkan bu kafa, daha dün "işsizliğe çare" adıyla yürüttükleri kampanyada patronlara, parababalarına devletin kaynak sağlamasını istiyordu.

Haydi diyelim o zaman söylediklerinin üzerinden bir hafta geçti. İnsanlar da unutkandır. Olabilir ki söylediklerini unutmuşlardır. Ya bu yazı içinde önerilenler ? Devlete yük getirecek diye köylüye toprak dağıtılmasına karşı çıkan Nazlı Ilıcak, "Çiftçiyi teşvik edecek, tarıma dayalı sanayi yatırımları için çiftçiye imkân ve kredi sağlayacak bir politika, gerçek bir reform niteliğini taşır" diye yazabiliyor.

Ahmet Kabaklı da 9 Mart günlü Tercüman'da daha açık konuşuyor : "... toprak reformundaki hedefi söyleyeyim : Bu sadece Amerika'daki gibi verimi artırmak; büyük tarım işletmelerinde az insanla büyük istihsal yapma diye özetlenebilir..." şeklinde yazıyor. O zaman sormak gerekir : Köylüye toprak dağıtmak devlete mali yük

getiriyor da Ilıcak'ın deyimi ile çiftçiye yani kapitalist çiftlik sahiplerine ve büyük toprak ağalarına sağlanan yardımlar devlete yük getirmiyor mu ?

Ama değerli dinleyiciler, en gerici güçler adına konuşan Ilıcak için sorun, devlet üzerine yük bindirip bindirmemek değildir. O, sosyal adalet sağlanmadığı için üzülüyor da değildir. Onun için sorun, özel mülkiyete karşı bir eylem olan toprak ve tarım reformuna, bu Cunta'nın istediği gibi çok sınırlı ve göstermelik bir reforma da karşı çıkmaktır. Topraksız yığınların, ağaların, beylerin toprağında kölece çalıştırılmasına devam edilmesi sorunudur.

"Fırsat bu fırsattır" deyip sahiplerine bir takım yeni olanaklar koparabilmişse, toprak ağalarının, büyük çiftlik sahiplerinin gücüne güç katabilmişse ne alâ. Bu halk düşmanlarının amacı değişmez.

Bu konuda söyleyeceklerimiz bitmedi sevgili dinleyiciler. Bu konu üzerinde, gericiliğin Nazlı Ilıcak'ın kaleminden öne sürdüğü görüşler üzerinde durmaya devam edeceğiz.

12 Mart 1982 Cuma